

Sándor Vilmosné És Családtagjai

A képen anyám, Sándor Vilmosné látható, ölében a nővérem, Sári és mellettük a nagymamám látható.

Rosenthal Ferenc, az anyai nagyapám, testvére volt Cecéliának, a dédmamámnak, és az az elég csúnya dolog történt, hogy feleségül vette az unokahúgát, a dédmamám lányát, aki egy nagyon szép lány volt. De hát ő már kész tanító volt, amikor megtetszett neki a 17 éves kislány, a Janka, és szegényt hozzáadták a tanítóhoz. (Én már nem ismertem, mert ő 1849-ben született, és olyan okos volt, hogy 1913-ban meg is halt.) A nagyszüleimnek 1893-ban volt az esküvőjük Sopronban, ott is éltek. Egyetlenegy gyerekük lett, édesanyám. Huszonöt év volt köztük. És a nagymama ki akart ugrani az ablakon a nászéjszakán. Szerencsétlen dolog volt.

Anyám, Rosenthal Júlia elvégezte a felső lányiskolát [lásd: leányiskolák] Sopronban. Aztán beírátták a kereskedelmibe, ami egy éves volt [lásd: női kereskedelmi szaktanfolyamok]. Apámmal úgy ismerkedtek meg, hogy -- ez 1910-ben vagy 1911-ben lehetett -- együtt utazott nagymamám az anyámmal, és apám melléjük ült. Úgyhogy ott a vonaton kötötték meg elvileg a házasságot, templomban 1912-ben házasodtak össze, Sopronban. Az esküvő után azonnal vitte anyámat magával Vésztőre, és ott egy családi házuk volt, egy szolgálati lakás.

Édesapám halála után édesanyám a környezeti központnak volt a tisztviselőnője, a néném pedig, mikor apám nem jött vissza a háborúból, akkor hozzánk költözött, és többnyire ő nevelt.